

Eduardo Zaplana a Salvador Palop en les cintes del 'cas Naseiro'

“Voro, m'he de fer ric”

L'alcaldeable pel PP per Benidorm i primer en la llista per a les autonòmiques per Alacant, Eduardo Zaplana, va demanar ajudes en misterioses operacions immobiliàries a Salvador Palop, per a seguir els passos de Juan Guerra.

Un any després que és va fer públic a València l'anomenat "cas Naseiro", gràcies a la intensa investigació duta a terme pel jutge **Luis Manglano**, la majoria dels càrrecs públics suposadament implicats en aquest escàndol s'han vist obligats a abandonar la política activa, en uns casos per voluntat pròpia, i en altres, com va succeir amb el regidor del PP de l'Ajuntament de València **Salvador Palop**, per decisió inapel·lable de la renovada direcció del partit.

Però no tots han passat a millor vida, vida política s'entén, perquè tot i que la persecució penal només afecta en l'actualitat **Rosendo Naseiro**, **Ángel Sanchis Perales** i el mateix Salvador Palop, uns altres no tan sols han continuat en la política com si no haguera esdevingut res, sinó que a més han aconseguit cotes importants de poder en l'organització a què pertanyen.

Aquest és el cas d'**Eduardo Zaplana**, actualment president provincial d'Alacant del Partit Popular, que concorre a les pròximes eleccions encapçalant la llista autonòmica del partit d'**Aznar** per Alacant i que, a més, fa doblet, ja que es presenta a l'alcaldia de l'Ajuntament de Benidorm.

El nom d'Eduardo Zaplana sorgeix en una de les nombroses converses telefòniques intervingudes per la policia, i que s'havien realitzat per ordre del jutge Luis Manglano, titular del Jutjat d'Instrucció número 2 de València, quan investigava una xarxa de suposats narcotraficants entre els quals figurava com a sospitós **Rafael Palop**, germà del regidor popular.

La conversa que manté Salvador Palop amb Zaplana té lloc el dia 11 de febrer de 1990, a les 13:22 hores. En diferents moments del diàleg telefònic, Zaplana demana suport polític al regidor de València perquè li ajude en misterioses operacions immobiliàries aprofitant la seua influència política i per seguir, segons diu el mateix Zaplana, els passos de **Juan Guerra**, en negocis directament relacionats amb l'Ex-

Eduardo Zaplana.

J. M. GENCILLO

posició Universal de Sevilla de 1992.

Penalment no hi ha cap responsabilitat imputable a cap dels dos interlocutors en aquesta conversa, tal com en aquell moment va considerar el jutge instructor, ja que es tracta d'una exposició d'intencions, encara que resulta evident que, moralment i políticament sols o en companyia d'altres, planejaven dur a terme accions completament il·legítimes i impròpies d'hommes que han estat ajudats per aconseguir càrrecs públics per la voluntat popular.

La conversa que transcrivim en el requadre remarca els fragments més interessants, denota un clar meynspreu pel sistema democràtic, que, segons se'n dedueix, només sembla servir als interlocutors per *muntar-se en el dòlar* aprofitant el càrrec.

Fins i tot en cas que les diligències prèvies 295/90, actualment al Tribunal Suprem a causa de la condició d'immunitat del diputat Ángel Sanchis Perales, no hagueren arribat a mans dels mitjans de comunicació, i per tant a l'opinió pública, no hauria tingut prou motiu perquè els impli-

cats no hagueren continuant endavant amb les seues activitats polítiques com si no haguera succeït res.

Uns altres polítics han optat per considerar conclosa la seua etapa en l'administració pública després que els seus noms van eixir en el famós sumari, en què les pressions sofertes pel jutge instructor i pels inspectors de policia adscrits al seu jutjat en aquest cas els han fet canviar l'orientació professional que havien emprès, després d'una inqüestionable actuació que no serà mai prou agraiada.

Entre els que s'han llevat d'enmig hi ha l'alcalde –encara– de Cullera, **Alfredo Martínez Naya**, d'Unió Valenciana, que governava el municipi en què se centrà una part important de la investigació judicial, a causa de les alteracions poc clares del pla d'ordenació urbana de la població.

Durant la investigació judicial es va arribar a realitzar la detenció de l'arquitecte **Javier Domínguez**, col·laborador de l'Ajuntament de Cullera, i també van ser sol·licitats gran nombre de documents relatius al PGOU, especialment els relacionats amb el projecte d'obres del polisportiu La Vega.

Quan el director d'una sucursal bancària va alertar la família Palop del fet que la policia havia estat investigant els comptes corrents del regidor Salvador Palop, es va malmetre una part important de la investigació, que passava, precisament per controlar discretament altres comptes corrents dels bancs amb què operaven l'alcalde de Cullera, Martínez Naya, i altres, entre ells el delegat de Dragados y Construcciones, **Luis Janini**, cunyat, curiosament, de l'actual ministre de Justícia **Tomás de la Quadra Salcedo**.

Prompte van començar a aparèixer en aquest entramat nous noms, encara que no va resultar mai prou provada la seua vinculació amb els casos de corrupció que van originar l'actuació judicial, com va succeir amb el regidor d'Esquerra Unida de Cullera, **Joan Bolufer**, que, desatenent les directrius de la coalició, va prestar rei-

Salvador Palop.

J.M. CENCILLO

Les gravacions del 'cas Naseiro': conversa gravada l'11 de febrer de 1990, a les 13:22 hores

Eduardo Zaplana comenta amb Salvador Palop, en relació amb l'Expo de Sevilla, el següent:

ZAPLANA: Veurè si puc fer algunes coses amb l'Expo.

PALOP: ¿De què?

—Hi ha Ridera, de cap.

—Però ¿què hi faràs?

—¿Eh?

—Que què compraràs.

—Ara que han despatxat Juan Guerra, ho veurè; a veure si...

—A veure si...

—A veure si el substituesc.

—Bé però, ¿hi vas a comprar o a vendre?

—¿Eh?

—¿Què vols vendre?

—Vaig perquè Ruider m'explique què he de fer, vaig a posar-me a les seues ordres.

—Però explica-li..., a mi també ¿eh?

—¿Eh?

—Explica-li el meu cas aquí.

—Vols que et clave en l'assumpte, ¿eh?

—és clar.

En un altre moment de la conversa, Zaplana comenta a Palop que està arruïnat, que vol fer-se ric. Prèviament parlen sobre l'obtenció d'una *comisioncita* per l'adjudicació d'un terreny.

ZAPLANA: I aleshores li dius, bé jo, una *comisioncita*. Li demanes dos milions de pessetes o tres, digues el que vulgues.

PALOP: Bé, li'n demane més...

—¿Eh? El que et done, i em dones la meitat d'amagat.

—Però si hem de repartir, fotre...

—Si hem de repartir, home... Li haurem de demanar un poc més.

—És clar, una mica més. Jo és que no sé ni el que val el solar ni res.

—Ja li ho explicaré.

—¿Eh? Ja li ho expliques tu, i li traus els diners. I ja et contaré, però mantín en secret això de Sevilla, ¿eh? Dimecres em telefonos i et conte això de Sevilla.

—Sí, molt bé.

—Hi aniré perquè m'ho explique. A veure si puc... Jo vaig amb un plantejament fàcil. Seurà a dinar amb ell i li diré, a veure com puc rascar jo.

—És clar.

—Així, senzillament, ¿eh?, que em done diferents opcions i em quede amb la més fàcil. Però m'he de fer ric perquè estic arruïnat, Voro.

—Sí, ¿com ha passat això? Si treballes com un cabró.

—Treballe molt, però estic arruïnat.

—¿I això?

—M'ho gaste tot en política. No veus que jo no tinc sou com tu, que cobres del que treballem tots els espanyols.

—És clar.

—Doncs això és el que passa. ¡Ai...! he de guanyar molts diners; em fan falta molts diners per viure. Ara m'he de comprar un cotxe. ¿T'agrada el Vectra 16 vàlvules?

Conversa gravada l'11 de febrer de 1990, a les 13:22 hores.

teradament suport a l'alcalde regionalista en els processos de redacció dels plans urbanístics.

Aquesta va ser la seua actitud en aquest assumpte, i per ella va acabar sent desqualificat per Esquerra Unida, que públicament va anunciar que Bolufer havia perdut la confiança de l'organització. EU el va expulsar i li va exigir la dimissió, sense que el tinent d'alcalde en fera cap cas. Actualment Joan Bolufer encapçala la llista de Democràcia Socialista a les Corts valencianes i és candidat del partit fundat per **García Damborenea** a l'alcaldia de Cullera.

No tots els càrrecs públics enxampats en casos no gaire clars estan relacionats amb el "Cas Naseiro", però, encara que les seues actuacions no són del calibre dels negocis il·licits descoberts pel jutge Manglano, també tenen dret a la història.

Aquest és el cas de **Francesc Tàrraga**, alcalde socialista d'Alaquàs, que ha estat denunciat per la Unitat del Poble Valen-

cià per gastar 23 milions de pessetes que no pertanyien a cap partida pressupostària, ni tampoc havien estat aprovats pel ple municipal. A més, l'ajuntament deu a Telefònica i a Hidroelèctrica les factures d'un any, que sumen 70 milions de pessetes. Tàrraga torna ara a ser candidat a l'alcaldia pel PSOE.

D'altra banda, **Josep Sanchis**, alcalde elegit en la candidatura del PSOE de Benetússer el 1987 i que ara s'ha afiliat a Unió Valenciana, partit amb què espera repetir en el càrrec, ha deixat, segons denuncia l'oposició, un forat de 200 milions de pessetes que l'ajuntament deu a la Caixa d'Estalvis de València. Així mateix, segons denúncies de regidors ex-companys de partit, Sanchis ha afavorit, a través de diverses operacions urbanístiques, membres del partit que lidera **González Lizondo**.

Per acabar-ho d'adobar, José Sanchis ha vist que el Tribunal Superior de Justícia del País Valencià ordenava la demolició de la Societat Musical de Bene-

tússer, construïda il·legalment amb autorització de l'alcalde. La sentència condemnatòria obliga l'ajuntament al pagament de les costes, segons diu literalment, "perquè hi concorren mèrits".

Rafael Tos, alcalde de Manises pel Partit Socialista, s'ha distingit per les seues gestions en favor del màxim responsable de les institucions penitenciàries, **Antoni Asunción**. Segons denuncia l'oposició, Tos va anul·lar una sanció imposada per una comissió de l'ajuntament a Alfredo Asunción, oncle de l'ex-president de la Diputació de València, que va realitzar obres sense llicència municipal.

Un altre oncle de l'alt càrrec socialista, l'anomenat **José Asunción Nadal**, va cometre la infracció urbanística de construir 1.900 m² més dels autoritzats, amb un excés d'obra calculat en 10 milions de pessetes, quan la sanció reglamentària suma 900.000 pessetes.

Equip d'Investigació